

مقاله اصلی

مقایسه درمان شناختی-رفتاری و درمان پویشی بر عملکرد ایگو، بهزیستی روانشناختی در بیماران مبتلا به اختلال وسوسات فکری عملی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۲۵ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

خلاصه

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف تعیین درمان شناختی-رفتاری و درمان پویشی بر عملکرد ایگو، بهزیستی روانشناختی در بیماران مبتلا به اختلال وسوسات فکری عملی انجام شد.

روش کار: این مطالعه به روش نیمه تجربی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری دوماهه با گروه کنترل بود. جامعه مورد نظر تمامی بیماران مبتلا به وسوسات فکری عملی مراجعه کننده به کلینیک Cohen روانشناختی شهر تهران در سال ۱۴۰۳ بود. حجم نمونه مورد بررسی با مراجعته به جدول هر تعیین شد. به این طریق که در سطح اطمینان ۹۵ درصد، اندازه اثر ۰/۳۰ و توان آماری ۰/۸۳، برای هر گروه ۱۲ نفر تعیین شد. اما از آن جایی که احتمال ریزش برخی نمونه‌ها وجود داشت و هم چنین در جهت تعییم پذیری بیشتر نتایج، حجم نمونه در هر گروه ۱۵ نفر تعیین شد. در مرحله اول به شیوه نمونه‌گیری در دسترس ۴۵ نفر انتخاب و این ۴۵ نفر در گام دوم به صورت تصادفی ساده (به شیوه قرعه کشی) در ۲ گروه آزمایش (۱۵ نفر) و یک گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند.

نتایج: نتایج مطالعه حاکی از تأثیر روش درمان شناختی-رفتاری و رواندرمانی پویشی بر ابعاد بهزیستی روانشناختی و عملکرد ایگو در مبتلایان به وسوسات فکری عملی بود ($P < 0.01$) و میزان اثربخشی هر دو روش مشابه بود ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج، روانشناسان و روانپزشکان می‌توانند در درمان این افراد استفاده از روش‌های شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی را در کار سایر درمان‌ها مدنظر قرار دهند.

کلمات کلیدی: درمان پویشی، عملکرد ایگو، شناختی-رفتاری، بهزیستی روانشناختی، وسوسات فکری-عملی

زنیب سادات میرجعفری^۱

نازنین حقیقت‌بیان^{۲*}

فاطمه مسعودی بیدگلی^۳

زهرا نعمتی‌نیا^۴

ستور دانشخواه^۵

پویا سمعیان^۶

اکارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران

دکتری تخصصی، گروه روان‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری تخصصی، گروه روان‌شناسی، واحد طباطبایی، تهران، ایران

علامه طباطبایی، تهران، ایران

اکارشناسی، گروه روان‌شناسی، واحد بروجرد، دانشگاه غیرانتفاعی آفرینش، بروجرد، ایران

کارشناسی ارشد، گروه مشاوره، واحد ساری، دانشگاه پیام نور، مازندران، ایران

کارشناسی ارشد، گروه برنامه‌ریزی درسی، دانشگاه شهید مدنی تبریز، تبریز، ایران

Email: nazanin-haghighatbayan@yahoo.com

روانی موقعی ظهور پیدا می کنند که ایگو قادر به عمل کردن به مسئولیت هایش نباشد. عملکرد ایگو به معنای ظرفیت فرد برای درک واقع بینانه شرایط مشکل زا و پاسخ دادن به آنها به شکل مؤثر می باشد (۵). قدرت ایگو برای رسیدن به یک تعادل عاطفی و سازگار شدن با استرس درونی و بیرونی کمک می کند. قدرت ایگو توانایی حفظ هویت خود بدون درنظر گرفتن استرس های روانی، رنج و تعارض بین خواسته های درونی و نیازهای بیرونی می باشد؛ به عبارتی، قابلیت ثبات از حفظ ثبات ایگو بر مبنای مجموعه نسبتی مشخصات شخصیتی است که انعکاس آن در توانایی حفظ سلامت روان نشان داده می شود (۶).

یکی از متغیرهای در ارتباط با عملکرد ایگو بهزیستی روانشناسی است. نظریه ریف از مهمترین نظریه های این حوزه است. ریف بهزیستی روانشناسی را به معنای تلاش برای شکوفایی استعدادها و توانایی های بالقوه که درک و توانایی شخص را از کیفیت کلی زندگی نشان می دهد، معرفی می کند (۷). بهزیستی روانشناسی در این نظریه از شش مؤلفه تشکیل شده است که شامل: ۱) پذیرش خود: نگرش مثبت به خود، پذیرش جنبه های خوب و بد خود و احساس مثبت درباره زندگی گذشته؛ ۲) روابط مثبت با دیگران: احساس رضایت و صمیمیت از رابطه با دیگران و درک اهمیت این وابستگی ها؛ ۳) استقلال (خودمختاری): احساس استقلال و اثرگذاری بر رویدادهای زندگی؛ و نقش فعال در رفتارها؛ ۴) تسلط بر محیط: احساس تسلط بر محیط، کنترل فعالیت های بیرونی و بهره گیری مؤثر از فرض های پیرامون؛ ۵) هدف در زندگی: داشتن هدف در زندگی و باور به این که زندگی حال و گذشته معنادار است؛ ۶) رشد شخصی: احساس رشد بادوام و دست یابی به تجربه های نو به عنوان یک موجود دارای استعدادهای بالقوه (۸).

مقدمه

اختلال وسوس فکری و عملی و تشخیصی اختلالات روانی در طبقه تشخیصی اختلالات اضطرابی قرار گرفته بود، اما در پنجمین راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی، این اختلال در طبقه جداگانه ای با عنوان اختلال وسوسی - اجباری و اختلال های مرتبط با آن قرار داده است (۱). اختلال وسوس فکری عملی اختلالی شدید و مزمنی است که به وسیله ای افکاری تکراری و مقاوم یا اجبارها و رفتارهای تکراری و یا هر دوی آنها تشخیص داده می شود. افکار وسوسی ناخواسته هستند و در اکثر افراد ایجاد نگرانی و اضطراب می کنند. افراد سعی می کنند که این افکار ناخواسته را نادیده بگیرند یا آنها را سرکوب کنند، یا با فکر یا عمل دیگری آنها را خنثی کنند. شیوه این اختلال در طول زندگی بین ۴ تا ۷ درصد جمعیت برآورده شده و در میان زنان شایعتر است (۲). این اختلال با وسوس ها (افکار، تصورات یا تکانه های ناخواسته که موجب اضطراب می شوند) و همچنین اجبارها (رفتارها یا اعمال ذهنی کاهنده اضطراب ناشی از وسوس) مشخص می شود (۳). خصوصیت اصلی اختلال وسوس فکری و عملی افکار وسوسی عود کننده یا اعمال اجباری است. افکار وسوسی همان عقاید، تصورات یا تکانه هایی هستند که بطور مکرر و به شکل کلیشه ای به ذهن بیمار خطرور می کنند. این افکار وسوسی عمدتاً درباره آلدگی، نظم، پرخاشگری، مسائل جنسی و مذهبی هستند، اعمال و تشریفات وسوسی به صورت رفتارهای کلیش هایی هستند که مدام بیمار آنها را تکرار می کند (۴).

متغیر بعدی مورد بحث عملکرد ایگو است، من (ego) در نظریات روانکاوی ارتباط فرد با دنیای بیرون و واقعیت را برقرار می کند، هر زمان فرد من قوی تری داشته بشد می تواند با دنیای بیرون سازگارتر و زندگی بهنجاری داشته باشد. با توجه به نقش مدیریت سیستم روانی من، همه مشکلات

منجر به رفتارهای وسوسی خشیکننده به دنبال وقوع افکار خواهد شد (۱۴). بنابراین با توجه به مطالب ذکر شده محقق به دنبال جواب این سوال است که آیا درمان شناختی-رفتاری و درمان پویشی بر عملکرد ایگو، بهزیستی روانشناختی در بیماران مبتلا به اختلال وسوس فکری عملی اثرگذار می‌باشد یا خیر؟

روش کار

این مطالعه به روش نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری دوماهه با گروه کنترل بود. جامعه مورد نظر تمامی بیماران مبتلا به وسوس فکری عملی مراجعه کننده به کلینیک روانشناختی شهر تهران در سال ۱۴۰۳ بود. حجم نمونه مورد بررسی با مراجعه به جدول Cohen تعیین شد. به این طریق که در سطح اطمینان ۹۵ درصد، اندازه اثر ۰/۳۰ و توان آماری ۰/۸۳، برای هر گروه ۱۲ نفر تعیین شد. اما از آنجایی که احتمال ریزش برخی نمونه‌ها وجود داشت و هم‌چنین در جهت تعمیم‌پذیری بیشتر نتایج، حجم نمونه در هر گروه ۱۵ نفر تعیین شد. در مرحله اول به شیوه نمونه-گیری در دسترس ۴۵ نفر انتخاب و این ۴۵ نفر در گام دوم به صورت تصادفی ساده (به شیوه قرعه کشی) در ۲ گروه آزمایش (۱۵ نفر) و یک گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند.

ملاک‌های ورود به مطالعه شامل: رضایت کامل جهت شرکت در جلسات درمانی، تحصیلات حداقل در سطح راهنمایی و بالاتر (به جهت درک درمان پویشی)، عدم مصرف داروهای اعصاب و روان (مانند فلوکستین و سرتالین)، عدم دریافت خدمات روانشناختی (مانند درمان افسردگی و یا اضطراب) در سه ماه گذشته بود. ملاک‌های خروج از مطالعه شامل غیبت بیشتر از دو جلسه، ابتلاء به بیماری‌های روانی از جمله افسردگی، شرکت هم‌زمان در سایر کارگاه‌های آموزشی روانشناختی و انصراف از ادامه همکاری بود. رضایت آگاهانه، توجیه مشارکت کنندگان

در ارتباط با بهبودی افراد وسوسی درمان‌های زیادی به کاریگیری می‌شود؛ در این پژوهش به دو درمان اصلی در این زمینه کی پردازیم.

رواندرمانی انتقال محور در تلاش است تا با استفاده از محیطی ساختارمند و معاهده‌ی درمانی، به همراه استفاده از فنون شفاف سازی، مواجهه و تعبیر در رابطه‌ی اینجا و اکنون انتقال، نخست هیجان‌های آشوبناک و تندویز مراجع را تحمل کند سپس با حفظ موضعی غیرقصاوتوی و خشی، فضایی برای تأمل مراجع بر بازنمایی‌ها و تجسم‌های ارتباطی یا همان الگوهای دلبستگی خود فراهم سازد (۹). این کار ابتدا، در فضای انتقالی در رابطه با درمانگر، و سپس در حوزه‌ای وسیعتر با سایر اشخاص مهم زندگی مراجع رخ می‌دهد بدین ترتیب آنها را هرچه بیشتر به صورت ابعادی، چندوجهی، کلیتر و بافتاری می‌نگرد بنابراین، انتظار می‌رود با رشد فزاینده‌ی کنش تأملی، در تعامل ایمن و امن با درمانگر تأمل گر، استفاده از دفاع‌های دوپاره ساز و اولیه کهش یابد و بازنمایی‌ها به گونه‌ای مناسب یکپارچه تر و تمایزیافته تر شوند (۱۰).

در دیدگاه شناختی، اعتقاد بر این است که افکار ناکارآمد و منفی که در موقعیتهای خاص یا در ارتباط با مشکلات خاصی به وقوع می‌پیوندند، منشأ وسوس محسوب می‌شوند (۱۱). یک الگوی شناختی پیشهاد کردن که بر عواملی که منجر به برآورده ذهنی غیرواقعیت‌انه از پیامدهای فاجعه‌آمیز می‌شود، تأکید دارند. همچنین الگوی شناختی پیشهادی سالکوویس (۱۲) متمرکز بر شناسایی و اصلاح ارزیابی‌های منفی افکار مداخله‌گر، اصلاح نگرشاهی مربوط به احساس مسئولیت، جلوگیری از ختیسازی ناشی از ارزیابی متأثر از احساس مسئولیت و افزایش واجهه و کهش رفتارهای اجتنابی است (۱۳). در آخرین صورت‌بندی شناختی، فرض بر این است که فرآیندهای شناختی آسیزای ارزیابی شامل ادراک خطر و ارزیابی مسئولیت شخصی

بالاتر است (Ryff ۱۹۸۹). ضریب همسانی درونی زیرمقیاس‌های این ابزار را ۰/۸۶ تا ۰/۹۳ و ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۸۳ تا ۰/۹۱ گزارش کرده است (۱۵). فرم ۱۸ سؤالی این ابزار در ایران اعتباریابی شده است. ضریب پایابی به روش بازآزمایی این مقیاس ۰/۸۲ و خرده مقیاس‌های آن از ۰/۷۰ تا ۰/۷۸ به دست آمده که از نظر آماری معنادار است (۱۶). آلفای کرونباخ در این مطالعه نیز برای کل مقیاس ۰/۸۲ و برای مولفه‌ها بین ۰/۶۸ تا ۰/۹۱ به دست آمد.

سیاهه روان‌شناختی ایگو (PI ES) : توسط Markstrom و همکاران (۱۹۹۷) ساخته شده است. این پرسشنامه ۸ مؤلفه عملکرد ایگو که به ترتیب جهش، قدرتی، امید، خواسته، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد را می‌سنجد و دارای ۶۴ سؤال است. پرسشنامه هشت نقطه قدرت ایگو که شامل: امید، خواسته، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد هستند را می‌سنجد و دارای ۶۴ سؤال است. عبارات پرسشنامه بر روی یک مقیاس پنج درجه‌ای، لیکرت به صورت کاملاً با من مطابق است نمره ۵، کمی با من مطابق است نمره ۴، نظری ندارم نمره ۳، کمی با من مطابق نیست نمره ۲ و اصلاً با من مطابق نیست، نمره ۱ نمره گذاری شده است. شیوه پاسخ‌دهی به سؤالات معکوس، به صورت برعکس انجام می‌شود. بالاترین نمره‌ای که فرد می‌تواند اخذ نماید ۳۰۰ و پایین‌ترین نمره ۶۰ است. Markstrom و همکاران (۱۹۹۷) به عنوان سازنده‌گان این پرسشنامه روایی و پایابی این پرسشنامه را مورد بررسی قرار دادند آنها روایی صوری محظوظ و سازه این پرسشنامه را مورد تأیید قرار دادند و همچنین برای بررسی پایابی آن از روش محاسبه ضریب آلفای کرونباخ آن را ۰,۶۸ گزارش کردند (۱۷). Altafi نیز آلفای کرونباخ سیاهه را بر روی نمونه‌ای ایرانی ۰/۹۱ و پایابی دو نیمه سازی مقیاس را ۰/۷۷ گزارش کرد. (۱۸).

در مورد روش و هدف انجام پژوهش، رعایت اصل رازداری و محترمانه نگهداشت اطلاعات به دست آمده، آزادی مشارکت کنندگان در ترک مطالعه از جمله اصول اخلاقی رعایت شده در این مطالعه بوده است. برای جمع‌آوری داده‌ها علاوه بر فرم اطلاعات جمعیت‌شناختی (شامل: سن، جنسیت، سطح تحصیلات و وضعیت تأهل) از پرسشنامه‌های خودگزارشی بهزیستی روان‌شناختی و عملکرد ایگو در مرحله پیش‌آزمون (قبل از آموزش)، پس‌آزمون (بعد از آموزش) استفاده گردید. شرکت کنندگان در پژوهش ریزش نداشتند و آموزش‌ها به صورت رایگان ارائه شد لازم به ذکر است به این افراد اطلاع رسانی شد که هر زمان تمایل داشتند می‌توانند از این مطالعه خارج شده و اقدام به دریافت خدمات روان‌شناختی کنند. بعد از خاتمه مطالعه، آزمودنی‌های گروه کنترل به طور رایگان خدمات روان‌شناختی رایگان توسط روان‌شناس بالینی دریافت کردند

ابزار سنجش

مقیاس بهزیستی روان‌شناختی Psychological Well-Being Scale; Ryff (Ryff ۱۹۸۹) این مقیاس را در سال ۱۹۸۹ طراحی کرد و در سال ۲۰۰۲ مورد تجدید نظر قرار گرفت. در این پژوهش از فرم ۱۸ سؤالی استفاده شد. این مقیاس نوعی ابزار خودستجوی است که مبتنی بر طیف لیکرت شش درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۶ (کاملاً موافق) نمره گذاری می‌شود. کمترین نمره ۱۸ و بیشترین نمره ۱۰۸ می‌باشد که نمرات بالاتر نشان‌دهنده بهزیستی روان‌شناختی بهتر است. این مقیاس دارای شش مولفه است که شامل: خودمنختاری، روابط مثبت با دیگران، تسلط بر محیط، رشد شخصی، هدف در زندگی و پذیرش خود را می‌باشد که هر مولفه نیز مبتنی بر سه گویه سنجش می‌شود (۳ کمترین نمره و ۱۸ بیشترین). نمرات بالاتر نشان‌دهنده بهزیستی روان‌شناختی

پایابی این پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۸۹ به دست آمد.	مدخله‌ای دریافت نکرد. هر دو گروه با استفاده از پرسشنامه‌های عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در سه مرحله مورد ارزیابی قرار گرفتند. مطابق دستورنامه روان پویشی به شرح جدول ۱ انجام شد.
گروه آزمایش درمان پویشی را به مدت ۱۵ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای دریافت کرد، در حالی که گروه کنترل هیچ	

جدول ۱. سرفصل محتوای جلسات روان درمانی روان پویشی

مرحله	محتوا جلسه
مرحله آغازین	سب رضایت آگاهانه، بررسی کاندید مناسب درمان تحلیلی بودن بیمار، تعیین قرارداد درمانی (چارچوب درمان)، مشخص کردن اهداف درمان، روشنسازی، تأویل، مواجه سازی، بیطریقی تخصصی، ایجاد پیوند درمانی و استحکام بخشیدن به آن، کشف دفاعهای بیمار، کشف مقاومتهای نخستین به ارتباط آزاد و باز، کشف خصایل مقاومتی نخستین فرد، مشخص ساختن روابط موضوعی غالب در جلسه درمان (شناسایی موضوع در اولویت) (نامگذاری بازیگران در رابطه موضوعی غالب، توجه به واکنشهای بیمار به مشخص شدن این رابطه موضوعی، کشف و بررسی روابط موضوعی تعارضی و بررسی انحراف از چارچوب درمان، کشف و بررسی کنشتمایی داخل جلسات و خارج از جلسات، توجه به رابطه درمانی، چالش با قرارداد درمانی، تعیین اهداف نفع اولیه و نفع ثانویه، بررسی انحراف از چارچوب درمان).
مرحله میانی	مشاهده و تفسیر پیوند بین دو تایهای روابط موضوعی که دفاعی علیه یکدیگر هستند، کشف و بررسی روابط موضوعی درونی دفاعی و مقاومت، شناسایی اضطرابی که باعث برانگیختن دفاع و انگیزش تعارضی زیر بنایی میشود، تحلیل مقاومت، تحلیل منش، کشف و تحلیل نظامدار روابط موضوعی تعارضی، کشف و حلوفصل روابط موضوعی معرف تضادهای هستهای، شدت بخشی به انتقال و تمرکز افزایی بر روی کار با انتقال و انتقال متقابل، تفسیر و حلوفصل تعارضهای شناساییشده (تفسیر از سطح به عمق و گستگی قبل از سرکوبی، ایجاد ارتباطات تفسیری با گذشته رشدی) و یکپارچه‌سازی روابط موضوعی تعارضی در تجربه خود هشیار بیمار، ماندن بر روی اهداف درمانی.
مرحله پایانی	حلوفصل ظرفیت بیمار برای تجربه رابطهای متفاوت در انتقال و بررسی سایر روابط مهم بیمار، شدت بخشی به انتقال و تمرکز افزایی بر روی کار با انتقال و انتقال متقابل، تحلیل جدایها در طول مدت درمان، حلوفصل اضطرابهای فعالشده و تحلیل واکنشهای افسرده وار به انتهای درمان، سوگواری برای از دست دادن نسخه‌ی ایدال آنچه امیدوار بودند در درمان انجام شود

جدول ۲. محتوای جلسات درمان شناختی رفتاری برای وسوس فکری عملی

جلسه	محتوا	تکالیف
۱	مشخص کردن اهداف خوشآمدگویی، ایجاد انگیزه، مرور ساختار جلسات و قوانین، معرفی مشکل،	بررسی علائم و تاریخچه، اشاره به عادی بودن اختلال و امکان بهبود خود از شرکت در طرح درکوتاه‌مدت، تمرینهایی برای تنفس زدایی، ارائه جزوهای آموزشی.
۲	دادم خود کنترلی ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل اقدامات شناختی: تعلیم شناسایی افکار خودکار، با استفاده از موقعیت اجتماعی اخیر. اقدامات رفتاری: ارزیابی نیاز به موقعیتهای اجتناب شده و	

آموزش آرامش، شروع آموزش پیشرونده تنارامی.
رفتارهای امن، شروع ثبت
افکار خودکار و تمرین
آرامش.

۳ ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل اقدامات شناختی: آموزش طبقه‌بندی افکار
خودکار منفی، ارزیابی مدارک و پاسخ منطقی، شناسایی الگوهای پردازش پیش
با استفاده از ثبت افکار، و پس از رویداد و معرفی آزمایشات رفتاری. اقدامات رفتاری: کمک به
تمرین تمرکز و توجه در درمانجویان جهت ایجاد مراتبی برای مواجهه و اولین برنامه مواجهه، ارزیابی
موقعیتهای اجتماعی، تمرین اصلاح پردازش پیش و پس از رویداد.

۴ ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل اقدامات شناختی: بدست آوردن افکار
خودکار پیش، طی و پس از مواجهه، و تمرین پاسخ منطقی توجه به تغییرات در
حال مراجع طی جلسات، بدست آوردن افکار خودکار، و مشاجره، معرفی خود هدایتی در مواجهه
مفاهیم فرضیات ناسازگار و طرحواره‌های ناکارآمد. اقدامات رفتاری: شروع
محیط طبیعی، از قلم انداختن مواجهه، حرکت به بالای مراتب مواجهه، برنامه‌ریزی و مباحثه خودهدایتی در
رفتارهای امن، تمرین کاربرد مواجهه محیط طبیعی، شناسایی رفتارهای امن، تداوم با آموزش مهارت‌های خودهدایتی
 Mehariat‌های شناختی پیش و پس از مواجهه، تداوم تمرین اهداف اجتماعی درمانجویان.

۵ ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل اقدامات شناختی: تداوم شناسایی و چالش
افکار خودکار، تداوم آزمایشات رفتاری، شناسایی و چالش فرضیات و مواجهه قابل تصور، تمرین
طرحواره‌های مرکزی. اقدامات رفتاری: تداوم مواجهه‌ها، حرکت رو به بالای کاربرد خود هدایتی
مهارت‌های شناختی پیش و پس از مواجهه.

۶ ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل اقدامات شناختی: تداوم تمرکز بر فرضیات در جستجوی فرستهایی
و طرحواره‌ها، مباحثه درباره مشکلات آتی و روش‌های مقابله با آنها. اقدامات
رفتاری: تکمیل مراتب مواجهه، طراحی خود مواجهه‌های مراجع، بررسی برای مواجهه آتی، تشویق
درمانجویان و استفاده از آنها تکنیکهایی که در آن مراجع مفید یافت شده است.
تمرین تداوم یافته تمامی مهارت‌ها.

۷ ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل بحث درباره تأثیر به کارگیری درمانهای یادداشت نکات مثبت و
انجام شده در زندگی شخصی و اجتماعی درمانجویان، بررسی تغییرات سازندهای منفی درمانگر، روش

که در طول جلسات درمانی اتفاق افتاده است، بر جسته‌سازی موفقیت‌های آموزشی و طرح پژوهشی درمانجویان، بحث در مورد چگونگی تثبیت تغییرات ایجاد شده درمانجویان، اجرای پاسامون و اتمام جلسات درمانی.

۸

ارزیابی تکالیف و مرور جلسه قبل ارائه خلاصهای از جلسات درمانی و مرور کلی مهارت‌های آموزش داده شده، آمادگی برای مشکلات آتی، بحث درباره نکات مثبت و نقطه ضعفهای درمانگر و طرح درمانی و دریافت بازخورد از درمانجویان، اجرای پاسامون و اتمام جلسات درمانی.

روش آماری

تعقیبی Bonferroni استفاده شد. سطح معناداری آزمون‌ها $0.05/0$ در نظر گرفته شد.

جزئیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ انجام شد. روش آماری مورد استفاده برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، آنالیز واریانس دوطرفه با اندازه‌گیری‌های مکرر بود. به منظور بررسی پیش فرض نرمال بودن از آزمون Shapiro-Wilk، برای پیش فرض کرویت از آزمون Mauchly و برای بررسی همگنی واریانس‌ها از آزمون Levene و برای مقایسه مراحل زمانی از آزمون

نتایج

در جدول ۳، توزیع فراوانی گروه‌های پژوهش در متغیر سن ارائه شده است. چنان‌که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، بین توزیع فراوانی گروه‌های سنی و جنسیت در گروه‌های پژوهش تفاوت معنادار وجود ندارد ($P > 0.05$).

جدول ۳. توزیع فراوانی سن و جنسیت بزرگسالان ۱۸ تا ۴۰ سال

متغیرها	طبقات	گروه شناختی	گروه روانپری	گروه	کنترل	مقدار P*
سن (سال)	-رفتاری	شی	(n=15)	گروه روپویه	گروه	۰/۴۵۱
۳۰-۲۶	(n=15)	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(n=15)	(درصد) تعداد	۷ (۴۰)
۴۰-۳۱	(n=15)	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(n=15)	(درصد) تعداد	۳ (۲۰)
مرد	۲۵-۱۸	۶ (۴۰)	۵ (۳۳/۴)	۵ (۴۰)	۷ (۴۰)	۰/۴۷۲
زن	۳۰-۲۶	۶ (۴۰)	۷ (۴۶/۶)	۱۲ (۸۰)	۱۳ (۸۶/۷)	۱۴ (۹۳/۳)
جنسیت	۴۰-۳۱	۳ (۲۰)	۳ (۲۰)	۳ (۲۰)	۲ (۱۳/۳)	۱ (۶/۷)

* آزمون مجبور کای، $P < 0.05$ اختلاف معنی‌دار

چشم‌گیرتری در مرحله پس‌آزمون و پی‌گیری مشاهده می‌شود. به منظور بررسی معناداری این تغییرات از آنالیز واریانس دوطرفة با اندازه‌گیری‌های مکرر استفاده شد.

در ادامه در جدول ۴، میانگین و انحراف استاندارد نمره عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در هر سه گروه را نشان می‌دهد. چنان‌که در جدول ۴ مشاهده می‌شود، در متغیرهای وابسته در گروه‌های آزمایش نسبت به گروه کنترل تغییرات

جدول ۴. میانگین و انحراف استاندارد نمره وسوس فکری عملی و عملکرد ایگو

متغیر	زمان	گروه شناختی-رفتاری	(n=15)	گروه روانپویشی		انحراف	استاندارد	±	انحراف	استاندارد	±	انحراف	استاندارد	±	انحراف	کنترل											
				گروه																							
				(n=15)	میانگین																						
بهزیستی روانی	- پیش	گروه شناختی-رفتاری	۱۸/۷۸	۲/۶۹	۱/۷۱	۱۸/۷۸	۲/۶۹	۱/۷۱	۱۹/۶۷	۱۹/۶۰	۱/۴۵	۲۰/۸۷	۲/۴۱	۲۱/۳۳	۲/۷۸	۱۹/۶۷											
آزمون	- پیش	گروه روانپویشی	۱۸/۷۸	۲/۶۹	۱/۷۱	۱۸/۷۸	۲/۶۹	۱/۷۱	۱۹/۶۷	۱۹/۶۰	۱/۴۵	۲۰/۸۷	۲/۴۱	۲۱/۳۳	۲/۷۸	۱۹/۶۷											
پس آزمون	- پیش	گروه کنترل	۱۹/۶۷ ± ۲/۶۶	۲۰/۶۷ ± ۱/۴۵	۱۹/۷۳ ± ۱/۶۲	۲۰/۶۷ ± ۱/۴۵	۲۰/۶۷ ± ۱/۴۵	۱۹/۷۳ ± ۱/۶۲	۱۹/۶۷	۱۹/۶۰	۱/۴۵	۲۰/۸۷	۲/۴۱	۲۱/۳۳	۲/۷۸	۱۹/۶۷											
پی‌گیری																											
عملکرد ایگو	- پیش	گروه شناختی-رفتاری	۲۵/۰۰	۴/۷۶	۴/۶۲	۲۳/۵۳	۴/۷۶	۴/۶۲	۲۴/۴۷	۲۵/۶۰	۴/۰۳	۳۲/۲۷	۵/۲۵	۳۴/۸۷	۴/۵۲	۲۴/۴۷											
آزمون	- پیش	گروه روانپویشی	۳۴/۸۷	۳/۲۹	۴/۰۳	۳۲/۲۷	۵/۲۵	۴/۰۳	۲۵/۶۰	۳۰/۷۳ ± ۳/۴۹	۳۰/۷۳ ± ۴/۰۲	۳۰/۷۳ ± ۴/۰۲	۳۲/۶۷ ± ۴/۲۰	۳۲/۶۷ ± ۴/۲۰	۳۰/۷۳ ± ۴/۰۲	۲۵/۶۰											
پی‌گیری																											

برای مقایسه اثربخشی شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی نیز Levene ($P=0/064$)، $\chi^2=16/12$ برقرار بود. آزمون نیز نشان داد مفروضه همسانی واریانس گروه‌ها برقرار است ($P<0/05$).

بر اساس جدول ۵، آزمون با فرض کرویت در اثرات بین آزمودنی، اثر اصلی گروه در نمره مؤلفه عملکرد ایگو معنی‌دار به‌دست آمده است ($P=0/004$). به عبارت دیگر، میانگین کلی نمره مؤلفه عملکرد ایگو در گروه‌های آزمایش (شناختی رفتاری و درمان پویشی) و کنترل تفاوت معنی‌داری دارد ($P=0/004$). نتایج نشان داد که ۲۳/۴ درصد از تفاوت‌های مشاهده شده در نمره مؤلفه بهزیستی روانی، به اثر مداخله مربوط است. نتایج اثرات درون آزمودنی نیز نشان داده است که اثر اصلی زمان در نمره معنی‌دار به‌دست آمده است ($P<0/001$). به عبارت دیگر، تفاوت بین میانگین

از تحلیل واریانس دوطرفة با اندازه‌گیری‌های مکرر استفاده شد. قبل از انجام آزمون، پیش‌فرضهای اصلی آن بررسی و تأیید شدند. نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون Shapiro-Wilk بررسی شد و مقادیر این آزمون برای نمره عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در هر سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پی‌گیری در سطح $0/05$ غیرمعنادار بودند ($P<0/05$) و این موضوع بیانگر نرمال بودن توزیع داده‌ها در هر سه مرحله و در هر سه گروه بود. بهمنظور ارزیابی همسانی ماتریس کوواریانس خطأ از آزمون Mauchly استفاده گردید. نتیجه این آزمون نشان داد که پیش‌فرض کرویت در داده‌ها برای هر دو مؤلفه نمره بهزیستی روانی ($P=0/536$ ، $\chi^2=3/37$) و نمره عملکرد ایگو

$P < 0.001$ ، که نشان می‌دهد روند تغیرات میانگین نمرات عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پی‌گیری در سه گروه مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری دارند و به ترتیب $17/2$ و $51/8$ درصد از تفاوت مشاهده شده بین گروه‌ها در مراحل مختلف آزمون، ناشی از اثر مداخله می‌باشد (جدول ۵).

نمره ابعاد بهزیستی روانی و عملکرد ایگو در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پی‌گیری در کل نمونه پژوهش معنی‌دار بوده است ($P < 0.001$)، به طوری که به ترتیب $22/7$ درصد و $75/5$ درصد تفاوت مشاهده شده در میانگین نمره ابعاد بهزیستی روانی و عملکرد ایگو در مراحل مختلف آزمون، ناشی از اثر مداخله می‌باشد. هم‌چنین، اثر تعاملی زمان و گروه در نمره ابعاد بهزیستی روانی و عملکرد ایگو معنی‌دار به‌دست آمده است (به ترتیب، $P = 0.004$ و $P = 0.001$).

جدول ۵. نتایج آنالیز واریانس دوطرفه با اندازه‌گیری‌های مکرر برای نمرات عملکرد ایگو و بهزیستی روانی

متغیر	منبع اثر	مجموع	درجه آزادی	میانگین مجدورات	مقدار F	مقدار P	میانگین مجدور	توان آزمون	اتا	
									سهمی	مجدور
نمره	زمان	۴۸/۵۷	۱/۷۷	۲۷/۳۱	۱۲/۳۲	<0.001	۰/۲۲۷	۰/۹۹۱		
بهزیستی	تعامل	۳۴/۴۸	۳/۵۵	۹/۶۹	۴/۳۷	0.004	۰/۱۷۲	۰/۸۹۵		
(زمان×گروه)										
خطا (زمان)										
نمره	گروه	۵/۲۰۰	۲	۲/۶۰	۲۳۹/۰۰	۰/۷۸۸	۰/۰۱۱	۰/۰۸۰		
	خطا	۴۵۶/۵۳	۴۲	۱۰/۸۷						
عملکرد ایگو	زمان	۱۱۰۰/۹۰	۱/۴۶	۷۵۰/۵۰	۱۲۹/۷۶	<0.001	۰/۷۵۵	۱		
عملکرد ایگو	تعامل	۳۸۲/۷۸	۲/۹۳	۱۳۰/۴۷	۲۲/۵۶	<0.001	۰/۵۱۸	۱		
	(زمان×گروه)	۵/۷۸	۶۱/۶۰							
خطا (زمان)										
نمره	گروه	۵۹۷/۰۳	۲	۲۹۸/۵۱	۶/۴۰	0.004	۰/۲۳۴	۰/۸۸۱		
	خطا	۱۹۵۸/۶۲	۴۲	۴۶/۶۳						

مداخله مذکور وجود نداشت ($P > 0.05$) که می‌توان گفت

اثربخشی روش‌های مداخله‌ای مشابه بوده است (جدول ۶).

در جدول ۶، با توجه به معنی‌داری اثر تعاملی گروه و زمان، نتایج آزمون تعقیبی Bonferroni جهت مقایسه مراجعي گروه‌ها ارائه شده است. نتایج آزمون نشان داد، بین گروه‌های آزمایشی با گروه کنترل در نمره مؤلفه عملکرد ایگو تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$)، که حاکی از اثربخشی دو روش شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی بر عملکرد ایگو بود. اما تفاوت معنی‌داری بین اثربخشی دو

جدول ۶. نتایج آزمون تعقیبی Bonferroni برای مقایسه مراجعی گروه‌ها

متغیر	گروه میانا	گروه میانا	گروه میانا	گروه میانا	گروه میانا	گروه میانا	گروه میانا
نمره روانی	بهزیستی رفتاری	گروه رفتاری	گروه شناختی رفتاری				
۰/۸۴۹	۰/۶۹۵	-۰/۱۳	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل
۰/۶۳۴	۰/۶۹۵	۰/۳۳	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل
۰/۵۰۶	۰/۶۹۵	۰/۴۷	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل
۰/۱۷۲	۱/۴۴	۲	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل
<۰/۰۰۱	۱/۴۴	۵/۱۱	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل
۰/۰۳۶	۱/۴۴	۳/۱۱	گروه پویشی	گروه شناختی	گروه کنترل	گروه شناختی	گروه کنترل

آزمون تعقیبی Bonferroni $P < 0/05$ اختلاف معنی‌دار.

محتویات آن، می‌تواند به یک فکر و سوسایی بالینی تبدیل شود اما درمان شناختی - رفتاری با کنترل این چرخه معیوب موجب ختی سازی فوری اضطراب و سردرگمی مبتلایان به وسوس میگردد و همچنین احساس کنترل ادراک شده این افراد را با ایجاد حواسپرتنی نسبت به وسوس افزایش میدهد و از این طریق باعث کاهش افکار تکرارشونده منفی میگردد. به عقیده کلارک و همکاران (۲۲) اثربخشی درمان شناختی - رفتاری بر کاهش افکار تکرار شونده منفی به دلیل ایجاد متغیرهایی از قبیل افزایش آرامش و آگاهی درونی به واسطه فنون هشیاری فراگیر، کاهش هیجان‌های منفی مربوط به تجربه افکار و هیجان‌های ناخوشایند، افزایش تحمل پریشانی و آموزش شناسایی و جایگزینی افکار و باورهای ناکارآمد و منفی نیز است. یافته‌های پژوهش نشان داد که درمان پویشی فشرده و کوتاه مدت منجر به بهبودی وسوس در شاخص عملکرد ایگو شده است. نتایج حاصل از این پژوهش با پژوهش‌های Orvati Aziz (۲۳)، Cyranka (۲۴) و همکاران (۲۵) و Knekt (۲۶) هر فکری، صرف نظر از

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر مقایسه اثر شناختی رفتاری با رواندرمانی پویشی بر عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در مبتلایان به وسوس فکری عملی ود. نتایج این تحقیق حاکی از اثربخشی دو روش شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی بر عملکرد ایگو بود.

بر طبق نظار فاوآ (۲۰)، افکار تکرارشونده منفی تابعی از اضطراب و پریشانی هستند و رفتارهای وسوسی که به منظور کاهش یا رفع اضطراب و پریشانی ایجاد میشوند، به وسیله افکار وسوسی پدید می‌آیند. این رابطه تابعی با کمک درمان شناختی - رفتاری قابل کنترل است. در واقع، درمان شناختی - رفتاری با کنترل افکار و اعمال وسوسی در درمان افکار تکرارشونده منفی زنان مبتلا به اختلال وسوس فکری و عملی مؤثر واقع می‌شود. همچنین با توجه به نظریه شناختی سالکووسکیس و همکاران (۲۱) هر فکری، صرف نظر از

درمانی است. مراجع از نامناسب بودن تجارت هیجانی خود آگاه می‌شود و به "من" اجازه داده می‌شود تا ابراز وجود کرده و با موقعیت‌های تغییر یافته سازگاری پیدا کند. با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌شود درمانگران و مشاورین با فراگیری رویکرد پویشی در مواجهه با بیماران سردردنشی از رویکرد روان‌پویشی کوتاه مدت استفاده کنند. هم‌چنین، مداخلات روان‌درمانی دیگر در این جامعه سنجیده شود. پیشنهاد می‌شود بقیه متخصصین و محققین روان‌پویشی شود. پیشنهاد می‌شود درمانگران و کوتاه مدت با متغیرهای دیگر در جامعه‌های دیگر آزمایش کنند.

درمان شناختی رفتاری اغلب به عنوان نظارت فراشناختی بر افکار، هیجانات، ادراکات و احساسات توصیف می‌شود. این فرآیند نشان می‌دهد که اتخاذ رویکردی آگاهانه، نیاز به عملکرد ایگو موقعیت‌ها را از بین می‌برد. تصور می‌شود که افکار و هیجانات با گذشت زمان بالا و پایین می‌روند و از آنجایی که درمان هیجان مدار مستلزم پذیرش تجربه فرد است، نیازی به برخورد فعال با آن‌ها نیست (۲۶). درمان هیجان مدار، توجه به احساسات جسمانی همراه با مکانیسم صحبت کردن را افزایش می‌دهد که باعث تغییرات طولانی مدت در مدیریت موفق سردردنشی می‌شود. هم‌چنین، از طریق آموزش این روش افراد یاد می‌گیرند تا افکار خودکار، عادت‌ها یا الگوهای رفتاری را رها کنند و با رهایی از آن‌ها انعطاف‌پذیرتر شده و تغییر رفتار تسهیل می‌شود. شواهدی نیز وجود دارد که نشان می‌دهد درمان هیجان مدار، اجتناب که راه‌کاری برای تسکین پامدهای هیجانی ناشی از سردردنشی در این افراد است را کهش داده و افزایش حساسیت‌زدایی و پذیرش خود را آسان می‌کند (۱۳). در این مطالعه نیز افراد از آموزش‌ها یاد گرفتند تا با استفاده از تکنیک‌های درمان هیجان مدار اضطراب خود را کهش دهنده و هیجانات خود را بهتر مدیریت کنند. روان‌درمانی پویشی فشرده و کوتاه مدتیز برای مبتلایان به

"به ظرفیت سازی ایگو می‌پردازیم" تا از طریق دفاع کردن، به منظور تجربه نکردن هیجانات منفی از مکانیسم‌های دفاعی استفاده نکنند. در واقع با ظرفیت سازی من برای بیمار، کمک به بهبود او می‌کنیم و این کار را از طریق نزدیک کردن بیمار به احساساتش بدون این که از مکانیزم دفاعی استفاده کنند انجام می‌دهیم. در واقع ایجاد احساس تسلط بر احساسات به وسیله چالش با دفاع‌ها در فرایند درمان است که حال بیمار را بهبود می‌بخشد و به تبع آن باعث بهبود کیفیت زندگی او نیز می‌شود.

ناتوانی در تنظیم عواطف ریشه در سال‌های اولیه زندگی و شکست در فرایند درونی سازی ویژگی "خود-مراقبتی" والدین دارد. توانایی خودمراقبتی یک ظرفیت روان‌شناختی و یکی از عملکردهای ایگو است. این ظرفیت، از فرد در مقابل آسیب محافظت کرده و منجر به تضمین بقاء می‌شود. ظرفیت خودمراقبتی شامل توانایی سنجش واقعیت، قضاویت، کترل، وجود اضطراب با کارکرد اخطار دادن به فرد و توانایی نتیجه‌گیری منطقی و استنتاج است. ظرفیت خود مراقبتی به واسطه‌ی تعامل والد-کودک و اقدامات حمایتی و مهروزی والدین در سال‌های اولیه کودکی ایجاد می‌شود. از آن‌جا که افراد سردردنشی قادر این درونی سازی‌ها هستند، در توانایی خودمراقبتی، حفظ عزت نفس و تنظیم ارتباطات دچار مشکل هستند. در واقع نقص در خودمراقبتی و خودتنظیمی، موجب به وجود آمدن احساسات دردناک و گیج کننده در فرد می‌شود و رنج روان‌شناختی سنگینی را برای فرد به همراه دارد. در درمان پویشی فرد قادر به افزایش کارکرد من و افزایش عملکرد ایگو برای خود خواهد شد و دیگر نیازی به استفاده از رفتارهای غیرانطباقی که کارکرد را برای وی داشتند ندارد و به طبع فرد می‌تواند راحت‌تر زندگی کند. آن‌چه در فرایند درمان پویشی کوتاه مدت اتفاق می‌افتد باعث آگاه‌تر شدن نسبت به احساسات و عواطف پنهانی ناهمشیار در خلال رابطه

کوتاه مدت انجام شده، پیشنهاد می‌شود مطالعاتی با پی‌گیری بلند مدت انجام شود.

نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج به دست آمده، شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی دو موجب بهبود عملکرد ایگو و بهزیستی روانی در مبتلایان به وسوس فکری عملی شدند. از این رو متخصصین فعال در حوزه وسوس فکری عملی می‌توانند در درمان این افراد استفاده از روش‌های شناختی رفتاری و رواندرمانی پویشی در کنار سایر درمان‌ها مدنظر قرار دهند. لازم به ذکر است که با توجه به محدودیت‌های این مطالعه می‌بایست در تعیین نتایج احتیاط کرد.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران مطالعه حاضر بر خود لازم می‌دانند از تمامی افراد یاری رسان در این پژوهش از جمله مبتلایان به سردردنشیبرای شرکت در آموزش‌ها کمال قدردرانی را داشته باشند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندها مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

سردردنشیانجام شده و نتایج مثبتی به همراه داشته است، در واقع یافته‌ها در درمان افرادی که سردردنشی دارند تا به امروز مثبت بوده است (۲۴-۲۳، ۱۱).

در این مطالعه اثربخشی روش‌های مداخله‌ای مشابه بود و تفاوت معنی‌داری بین اثربخشی دو مداخله مذکور وجود نداشت، اما در تبیین این که چرا روانپویشی در عملکرد ایگو با تفاوت اندکی مؤثرتر از شناختی رفتاری بود. از محدودیت‌های پژوهش می‌توان عدم امکان غربال بیماران به لحاظ متغیرهایی مانند تیپ شخصیت، سازمان شخصیت، انگیزه ورود به درمان و انتظارات، تعمیم نتایج را با دشواری روبرو کرده بود. رویکرد روان پویشی خود دارای محدودیت‌هایی است که طبیعتاً با محدودیت‌های این تحقیق گره خورده است؛ تناسب مراجعان با این رویکرد درمانی یکی از عواملی است که می‌بایست به آن توجه نمود. اختلالات خاصی هستند که مناسب این روش درمانی نیستند و نامناسب بودن آنها در مراحل اولیه توالی پویشی مشخص می‌شوند. پیشنهاد می‌شود این مطالعه در جامعه‌های دیگر و با متغیرهای جدید انجام شود. هم‌چنین، با توجه به پی‌گیری

References

1. Abrantes AM, Brown RA, Strong DR, McLaughlin N, Garnaat SL, Mancebo M, et al. A pilot randomized controlled trial of aerobic exercise as an adjunct to OCD treatment. *Gen Hosp Psychiatry*. 2017;49:51-5. doi: 10.1016/j.genhosppsych.2017.06.010 pmid: 29122148
2. Simpson HB, Reddy YC. Obsessive-compulsive disorder for ICD-11: proposed changes to the diagnostic guidelines and specifiers. *Rev Bras Psiquiatr.* 2014;36 Suppl 1:3-13. pmid: 25388607
3. American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (Text Revision. 4th ed. Washington, DC.
4. Sadock BJ, Sadock VA, Ruiz P. Kaplan & Sadock's synopsis of psychiatry: Behavioral sciences/clinical psychiatry. 11th ed. Philadelphia: Wolters Kluwer; 2015.
5. Fornaro M, Gabrielli F, Albano C, Fornaro S, Rizzato S, Mattei C, et al. Obsessive-compulsive disorder and related disorders: a comprehensive survey. *Ann Gen Psychiatry*. 2009;8:13. doi: 10.1186/1744-859X-8-13 pmid: 19450269
6. De Siliva P, Rachman S. Obsessive-compulsive Disorder: The Facts. London: Oxford University Press; 2008.
7. Jenike MA, Bear L, Minichiello WE. Handbook of Obsessive compulsive disorder practical management. New York: Mosby Inc; 2002.
8. Wilhelm S, Berman NC, Keshaviah A, Schwartz RA, Steketee G. Mechanisms of change in cognitive therapy for obsessive compulsive disorder: role of maladaptive beliefs and schemas. *Behav Res Ther.* 2015;65:5-10. doi: 10.1016/j.brat.2014.12.006 pmid: 25544403
9. Messina I, Scottà F, Marchi A, Benelli E, Grecucci A, Sambin M. Case Report: Individualization of Intensive Transactional Analysis Psychotherapy on the Basis of Ego Strength. *Front Psychol* 2021; 12(1): 1-12.
10. Abbass A, Kisely S, Kroenke K .Short-Term Psychodynamic Psychodynamic Psychotherapy for somatic Disorders. *Psychotherapy and psychosomatic* 2009; 78: 265-74.
11. Russell L, Abbass A, Allder S. A review of the treatment of functional neurological disorder with intensive short-term dynamic psychotherapy. *Epilepsy Behav* 2022; 130.
12. Farzdi H, Heidarei A, Moradimanesh F, Naderi F. The Effectiveness of Short-Term Dynamic Psychotherapy on Symptoms Severity and Disease Perception among Patients with Irritable Bowel Syndrome: A Pilot study". *Community Health* 2021; 8 (2): 221-31. (Farsi)
13. Menzies R, O'Brian S, Lowe R, Packman A, Onslow M. International Phase II clinical trial of CBTPsych: A standalone Internet social anxiety treatment for adults who stutter. *Journal of Fluency Disorders* 2016; 48: 35-43.
14. Emami Meybodi A, Banijamali SH, Yazdi Seyede M, Moazeni A, Shafiei M. Effectiveness of Mindfulness-Based Stress Reduction Training on Improvement of Cognitive, Emotional and Behavioral Rions in Individuals with Stuttering. *MEJDS* 2015; 5(11): 109-18. (Farsi)
15. Aghamohammadi F, Saed O, Ahmadi R, Kharaghani R. The effectiveness of adapted group mindfulness-based stress management program on perceived stress and emotion regulation in midwives: a randomized clinical trial. *BMC Psychology* 2022; 10(1): 123.
16. Emge G, Pellowski MW. Incorporating a mindfulness meditation exercise into a stuttering treatment program. *Communication Disorders Quarterly* 2019; 40(2): 125-8.
17. Garcia-Rubio C, Rodríguez-Carvajal R, Castillo-Gualda R, Moreno-Jiménez JE, Montero I. Long-term effectiveness of a mindfulness based intervention (MBI) program for stuttering: A case study. *Clínica y Salud* 2021; 32(2): 55-63.

18. Altafi Sh. Examining and comparing self-efficacy and personality traits of drug addicts and non-addicts. Master's thesis in clinical psychology: Tehran; Shahed University; 2009: 56-79 [Farsi]
19. Markstrom CA, Sabino VM, Turner BJ, Berman RC. The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Journal of youth and adolescence* 1997; 26(6): 705-32.
20. Jafarpour H, Akbari B, Shakernia I, Asadi Mojreh S. Comparison of the effectiveness of emotion regulation training and mindfulness training on the reduction rumination in the mothers of children with mild intellectual disability. *JCMH* 2021; 7(4): 76-94. (Farsi)
21. Ataabadi S, Yousefi Z, Khayatan F. Development and Validation of Mothers' Anxiety Scale of Children with Stuttering Disorder. *MEJDS* 2021; 11: 188. (Farsi)
22. Hayes SC, Luoma JB, Bond FW, Masuda A, Lillis J. Acceptance and commitment therapy: Model, processes and outcomes. *Behav Res Ther* 2006; 44(1): 1-25.
23. Babaie Z, Saeidmanesh M. The Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on Stress and Depression in Adolescents Aged 14 to 18 Years with Stuttering: A Randomized Controlled Clinical Trial. *JRRS* 2019; 15(5): 243-8. (Farsi)
24. Naz H, Kausar R. Acceptance and Commitment Therapy Integrated with Stuttering Management: A Case Study. *Bahria Journal of Professional Psychology* 2020; 19(2): 133-53.
25. Hashemi SS, Sharifi Daramadi P, Dastjerdi Kazemi M, Rezaei S. The efficacy of acceptance and commitment group therapy program on social anxiety and speech fluency in adolescents with stuttering. *JPS* 2022; 21(115): 1301-13. (Farsi).

Original Article

Comparison of Cognitive Behavioral Therapy and Psychodynamic Therapy on Ego Functioning and Psychological Well-being in Patients with Obsessive-Compulsive Disorder

Received: 15/01/2024 - Accepted: 14/05/2024

Zeynab Sadat Mirjafari¹
 Nazanin Haghigat-Bayan^{2*}
 Fatemeh Masoudi-Bidgoli³
 Zahra NematiNia⁴
 Sanor Daneshkhah⁵
 Pouya Samian⁶

¹ Master's degree, Department of Psychology, Kashan Branch, Islamic Azad University, Kashan, Iran.

² Ph.D., Department of Psychology, Rodhan Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran
 (Corresponding Author)

³ PhD student, Department of Psychology, Allameh Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran.

⁴ BA, Department of Psychology, Borujerd Branch, Afrinsh Non-Profit University, Borujerd, Iran

⁵ Master's Degree, Counseling Department, Sari Branch, Payam Noor University, Mazandaran, Iran

⁶ Master's degree, Curriculum Planning Department, Tabriz Shahid Madani University, Tabriz, Iran

Email:

nazanin-
 _haghigatbayan@yahoo.com

Abstract

Introduction: This study aimed to determine the effects of CBT and psychodynamic therapy on ego functioning and psychological well-being in patients with OCD. .

Methods: This semi-experimental study was conducted with a pre-test, post-test, and two-month follow-up design, along with a control group. The study population consisted of all OCD patients who visited a psychological clinic in Tehran in 2024. The sample size was determined using Cohen's table. With a confidence level of 95%, an effect size of 0.30, and a statistical power of 0.83, the sample size for each group was determined to be 12. However, considering the possibility of sample attrition and to increase the generalizability of the results, the sample size was set at 15 per group. In the first stage, 45 participants were selected through convenience sampling, and in the second stage, they were randomly assigned into two experimental groups (15 each) and one control group (15) through a simple random drawing.

Results: The results of the study indicated that CBT and psychodynamic therapy had a significant effect on the dimensions of psychological well-being and ego functioning in individuals with OCD ($P<0.001$), and the effectiveness of both methods was similar ($P>0.05$).

Conclusion: Based on the results, psychologists and psychiatrists can consider the use of cognitive-behavioral and psychodynamic therapies alongside other treatments for these individuals

Keywords: Psychodynamic therapy, ego functioning, cognitive-behavioral therapy, psychological well-being, obsessive-compulsive disorder (OCD)